

7 Ερωτήσεις για την Παιδεία του Θεού

Tim Conway

illbehonest.com/greek

Εβραίους κεφάλαιο 12, θέλω να διαβάσω τα εδάφια 5 μέχρι 13. “Και λησμονήσατε τη νουθεσία, που μιλάει σε σας ως προς γιους, λέγοντας: “Πε μου, μη καταφρονείς την παιδεία του Κυρίου, ούτε να αποθαρρύνεσαι, όταν ελέγχεσαι απ’ Αυτόν. Επειδή, όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία, και τιμωρεί, (οι άλλες μεταφράσεις βάζουν μαστιγώνει Ακούγεται λίγο πιο σκληρό από το τιμωρώ, σωστά; Μαστιγώνει. Το μαστιγώνει ακούγετε σκληρό. Και αυτό είναι που σημαίνει αυτή η λέξη.) Ο Θεός μαστιγώνει κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται. Αν υπομένετε την παιδεία, Ο Θεός συμπεριφέρεται απέναντι σας ως προς γιους, επειδή, ποιος γιος υπάρχει, τον οποίο ο πατέρας του δεν τον παιδαγωγεί; Αν, όμως, είστε χωρίς παιδεία, της οποίας όλοι έγιναν μέτοχοι, άρα είστε νόθοι και όχι γιοί. Έπειτα, τους μεν πατέρες μας κατά σάρκα τους είχαμε παιδαγωγούς, και τους σεβόμασταν, δεν θα υποταχθούμε πολύ περισσότερο στον Πατέρα των Πνευμάτων, και θα ζήσουμε; Επειδή, εκείνοι μεν για λίγο καιρό μας παιδαγωγούσαν, σύμφωνα με την αρέσκεια τους, ο Θεός, όμως, για το συμφέρον μας, για να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητας του. Κάθε παιδεία, βέβαια, για μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, έπειτα, όμως, σ’ αυτούς, που διαμέσου αυτής γυμνάστηκαν, αποδίδει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης. Γι’ αυτό, ανορθώστε τα εξασθενημένα χέρια και τα παραλυμένα γόνατα, και κάντε στα πόδια σας ίσιους δρόμους, ώστε, το χωλό να μη εκτραπεί, αλλά μάλλον να θεραπευθεί.”

Ο τίτλος του κηρύγματος μου αυτό το πρωινό είναι “7 ερωτήσεις για την Παιδεία του Θεού.” Χριστιανέ, θέλω να σκεφτείς για τον ουράνιο Πατέρα σου. Εννοώ, το ξέρετε αυτό, αλλά σκεφτείτε το. Δεν υπάρχει τίποτα κρυμμένο. Οι πιο βαθιές εσοχές του μυαλού σου, την ψυχής σου, των σκέψεων σου, δεν είναι κρυμμένες. Κάθε όψη της ζωής σου είναι πλήρως εκτεθειμένη. Αυτός τα γνωρίζει. Είναι στενά οικείος με ότι συμβαίνει στην ζωή σου και εκεί ακριβώς που βρίσκεσαι. Γνωρίζει τις σκέψεις σου, γνωρίζει τις επιθυμίες σου, γνωρίζει τους αγώνες σου, γνωρίζει πόσο ώριμος είσαι ή το πόσο δεν είσαι. Γνωρίζει το τρωτό σου σημείο, γνωρίζει πνευματικά σε πιο επίπεδο βρίσκεσαι, Γνωρίζει την αμαρτία σου, γνωρίζει τις αποτυχίες σου, τα επίπεδα της κοσμικότητας σου. Και γνωρίζει με ακρίβεια και τέλεια. Γνωρίζει πότε, και πόσο σκληρά, να εφαρμόσει πόνο στην ζωή σου. Τέλεια.

Μην λανθάνεστε για αυτό. Εάν είσαι ένα παιδί του Θεού, εάν είσαι Χριστιανός, θα γνωρίσεις, και γνωρίζεις, και γνώρισες την παιδεία του Θεού. Εάν είσαι παιδί του Θεού, είναι δεδομένο. Κανένας Χριστιανός δεν μπορεί να ξεφύγει. Κανένας. Και το γνωρίζω αυτό από το κείμενο μας. Εδάφιο 6, “Επειδή, όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία (και βεβαίως, γενικά λέει γιος - εννοεί γιους και θυγατέρες) κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται.” Εδάφιο 7, κοιτάξετε την τελευταία πρόταση εκεί, “επειδή, ποιος γιος υπάρχει, τον οποίο ο πατέρας του δεν τον παιδαγωγεί;” Ποια είναι η απάντηση; Εννοώ, Σε περιμένει να την απαντήσεις. Ποιος γιος υπάρχει, τον οποίο ο πατέρας του δεν τον παιδαγωγεί; Κανένας. Εδάφιο 8, “Αν, όμως, είστε χωρίς παιδεία,” Τι σημαίνει αυτό; Νόθοι. Ποιος γιος υπάρχει που δεν γνώρισε την παιδεία του πατέρα του; Αν, όμως είστε χωρίς αυτήν την παιδεία, στην οποία, πόσοι έγιναν μέτοχοι; Όλοι.

Για να είσαι γιος ή θυγατέρα του Θεού, ας το δεχθούμε, είναι να είσαι αντικείμενο της παιδείας του Θεού.

Αυτή είναι η συμπεριφορά του Θεού προς όλα τα παιδιά του. Αυτό είναι να σου συμπεριφέρεται όπως σε ένα γιο. Το βλέπετε αυτό στο εδάφιο 7, “Αν υπομένετε την παιδεία, ο Θεός συμπεριφέρεται απέναντί σας ως προς γιους.” Αυτό είναι τόσο σίγουρο που εάν δεν συμβεί, το εδάφιο 8 λέει, “άρα είστε νόθοι και όχι γιοί.” Το να είσαι γιος είναι να γνωρίσεις την παιδεία του Θεού. Αλλά το αναγνωρίζω αυτό: Ξέρετε, οποτεδήποτε αρχίζουμε να μιλούμε και να σκεφτόμαστε για αυτόν τον Θεό που ήρθαμε να αναγνωρίσουμε από τις Γραφές, Δέσποτα Κύριε, προσευχήθηκαν στις Πράξεις 4. Έχουμε ένα Δεσπότη Κύριο. Αυτός είναι ο Παντοδύναμος Θεός. Όταν ο Παντοδύναμος Θεός σε έχει στο κέντρο της προσοχής Του, σαν υποψήφιο στον οποίο θα επιφέρει πόνο, αυτό μας τείνει να σηκωθούμε, να λάβουμε σοβαρά υπόψη, και να κάνουμε ερωτήσεις. Πάντα δημιουργούνται ερωτήσεις όταν αρχίζουμε να μιλούμε για την παιδεία του Θεού πάνω στον λαό Του. Προκαλεί ενδιαφέρον. Προκαλεί ερωτήσεις.

Έτσι, το τι σκέφτηκα να κάνω αυτό το πρωινό είναι να σας θέσω εφτά συνηθισμένες ερωτήσεις που αφορούν την παιδεία του Θεού, και να προσπαθήσω όσο καλύτερα μπορώ να σας δώσω μια βιβλική απάντηση από τον Λόγο του Θεού ως το πως πρέπει να απαντηθούν αυτές οι ερωτήσεις. Και η πρώτη ερώτηση είναι αυτή (και στις μέρες και την εποχή μας, αυτή είναι μια ερώτηση που μας θέτουν): “Δεν είναι έλλειψη αγάπης το να πονέσεις κάποιον άλλον;” Να προκαλέσεις πόνο σε κάποιον άλλον - και παρεμπιπτόντως, υποθέτω ότι η παιδεία περιλαμβάνει πόνο. Το παίρνω αυτό από το εδάφιο 11. Κοιτάξετε το εδάφιο 11, “Κάθε παιδεία, βέβαια, για μεν το παρόν φαίνεται να προξενεί λύπη.” Η λέξη “λύπη” στο πρωτότυπο έχει την έννοια, εννοώ, όλη η γκάμα της - πόνο, δυστυχία, στενοχώρια, θλίψη, οδύνη. Αλλά στο εδάφιο 11, “Κάθε παιδεία, φαίνεται να είναι πρόξενος λύπης.” Μιλούμε για πραγματική λύπη. Και κοιτάξετε το εδάφιο 6, και ήδη το είπα, “Ο Κύριος όποιον αγαπάει τον περνάει από παιδεία και μαστιγώνει...” Αυτή η λέξη, μαστιγώνω, είναι η έννοια του μαστιγίου, να χτυπά με καμουτσίκι, να χτυπά, να δαίρω με μαστίγιο ή καμουτσίκι. Εννοώ, αυτή είναι η ορολογία που χρησιμοποιείται εδώ.

Ο Θεός μαστιγώνει, χτυπά, δέρνει κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται. Και εσύ λες, “Ω, μου αρέσει καλύτερα η λέξη παιδεία.” Λοιπόν, αυτό γράφτηκε σε άλλη γλώσσα και αν κοιτάξεις τι σημαίνει αυτή η λέξη στο αρχικό, για τούτο αλλού γράφετε ‘μαστιγώνει’, και ακούγεται σκληρό, επειδή πονάει. Είναι πραγματικός πόνος. Υπάρχει μια αυστηρότητα συχνά στην παιδεία του Θεού. Και η ερώτηση είναι αυτή: Δεν είναι έλλειψη αγάπης να πονέσεις κάποιον άλλον; Και βεβαίως, η απάντηση είναι όχι. Όχι με τον τρόπο που περιγράφεται εδώ στο Εβραίους 12. Βεβαίως, ένας αφέντης σκλάβων που μαστιγώνει τον σκλάβο του, βεβαίως, μια μητέρα που πάνω στον θυμό της, χτυπάει το παιδί της στο πρόσωπο με ένα τηγάνι, βεβαίως αυτό είναι άστοργο. Ο Ιησούς Χριστός, που είχε αυτούς τους στρατιώτες να του πιάζουν τα αγκάθια μέσα στο μέτωπο του, και να του σχίζουν την πλάτη, βεβαίως, αυτό ήταν άστοργο. Όταν Τον μαστίγωναν, αυτό ήταν άστοργο.

Δεν λέω ότι όταν προκαλείς πόνο σε κάποιον άλλον είναι πάντα μια έκφραση αγάπης. Το τι λέω είναι ότι να προκαλέσεις πόνο σε κάποιον άλλον σίγουρα μπορεί να είναι μια έκφραση αγάπης, και το βρίσκουμε εδώ στους Εβραίους 12. Το να προκαλέσεις πόνο είναι μια έκφραση αγάπης επειδή το λέει ο Θεός. Εβραίους 12:6, “Ο Κύριος παιδεύει - Ποιον; Ποιόν παιδεύει; - Εκείνον που αγαπά.” Σωστά. Το πρόβλημα είναι αυτό, πως ζούμε σε καιρό όπου μια ιδέα σαν αυτή, η ιδέα ότι μπορείς να έχεις αγάπη και να επιφέρεις πόνο, αυτή η ιδέα απορρίπτεται σφοδρά. Και το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να κοιτάξεις το πνεύμα που επικρατεί σε αυτόν τον κόσμο σε σχέση με το αν θα πρέπει να δέρνουμε τα παιδιά μας. Μπορούμε να κοιτάξουμε στο σύστημα φυλακών και πως χειρίζονται αυτοί την επανορθωτική τιμωρία. (διορθωτική τιμωρία) σε ολόκληρο το νομικό σύστημα.

Αλλά ας θεωρήσουμε τα παιδιά. Πρόσφατα κάποιος μου έστειλε ένα email, αντιδρώντας σε ένα μήνυμα

που έκανα για τους γονιούς, όπου ασχολήθηκα με το ξύλο. Μου είπε ότι καλύτερα να αποκηρύξω την θέση μου, αλλιώς θα έβγαινε δημοσίως και να με εκθέσει. Και το μόνο που επιχειρούσα να κάνω ήταν να μεταφέρω το βιβλικό μήνυμα πάνω σε αυτό το θέμα. Αλλά αυτό είναι το πνεύμα του κόσμου σήμερα. Εκεί βρίσκονται. Αλλά εννοώ, εσύ πες μου, εσύ πες μου. Έχεις ένα μικρό αγόρι, και τρέχει έξω στο δρόμο, εναντίον των εντολών των γονιών του, “μην τρέχεις έξω στο δρόμο.” Εάν ο πατέρας πάρει αυτό το μικρό αγόρι και τον φέρνει μέσα και του δίνει ξύλο, είναι αυτό μια έκφραση μίσους; Εννοώ, δεν λέει στις Παροιμίες 13:24 “Αυτός που λυπάται τη ράβδο του - τι κάνει; - μισεί τον γιο του.” Γιατί; Γιατί είναι αυτή μια έκφραση μίσους όταν δεν επιφέρει πόνο; Επειδή είναι στιγμιαίος ελαφρύς πόνος που σκοπό έχει να βοηθήσει το παιδί για να τους προστατέψει από πολύ μεγαλύτερη ζημιά και τραυματισμό. Είναι αγάπη όταν εκφραστεί με αυτό τον τρόπο.

Βρίσκω έναν από εσάς τους πατεράδες, να δίνεις ξύλο στο παιδί σου μετά την συνάντηση. Σε ρωτώ γιατί; Μου λες ότι ο γιος σου συνεχώς τρέχει έξω στο δρόμο μετά από επανειλημμένες προειδοποιήσεις να μην το κάνει. Θα κατηγορήσω εκείνον τον πατέρα ότι δεν έχει αγάπη; Βεβαίως όχι. Ο πόνος που επιφέρει στο γιο του, είναι πόνος; Ναι, είναι πραγματικός πόνος στα οπίσθια, εννοώ, είναι πόνος. Ρωτάς το παιδί, ναι, πονάει. Αυτός ο θρήνος που ακούτε να προέρχεται από τις τουαλέτες καμιά φορά, δεν είναι επειδή τους γαργαλούν με ένα φτερό. Πονάει. Αλλά δεν το κάνουν για να κάνουν κακό στο παιδί, αλλά για να κρατήσουν το παιδί μακριά από πραγματικό κακό.

Έτσι, όταν κάποιος πει, “Δεν είναι έλλειψη αγάπης να πονέσεις κάποιον άλλο;” Η απάντηση είναι όχι. Όχι όταν ο πόνος που επιφέρεται, θυμηθείτε τι λένουν οι Γραφές, “Επειδή, η προσωρινή ελαφριά μας θλίψη κατεργάζεται αιώνιο βάρος δόξας. Ακούγετε αυτό σαν μίσος; Όχι, δεν είναι αυτό. Αυτό είναι αγάπη.

Ερώτηση δύο: “Τι χρησιμοποιεί ο Θεός για να πειθαρχήσει τα παιδιά Του;” Εννοώ, η ερώτηση είναι αυτή: Τι μορφή πόνου επιφέρει ο Πατέρας πάνω στα παιδιά Του όταν τους πειθαρχεί; Εννοώ, ένας γήινος πατέρας, εγώ συγκεκριμένα είχα, το γνωρίζουν τα παιδιά μου, μια ξύλινη κουτάλα που πήρα από το σπίτι της γιαγιάς μου όταν πέθανε- και μεγάλωσαν και αναγνώριζαν ότι αυτό ήταν το εργαλείο της διόρθωσης. Ποιο είναι το εργαλείο της πειθαρχίας του Πατέρα μας;

Τώρα, πρέπει να κοιτάξουμε πολύ προσεκτικά εδώ, επειδή θέλω να δείτε κάτι. Επειδή αυτό θα σας βοηθήσει όχι μόνο να αναγνωρίζεται τι είδος καταστάσεις μπορείς να συναντήσεις στη Χριστιανική σου ζωή, που θα συναντήσεις εάν είσαι γιος, αλλά αυτό θα μας βοηθήσει να προσδιορίσουμε τι είδος Θεού έχουμε. Ξέρετε, όλα αυτά μας φέρνουν να αναγνωρίσουμε τον Θεό μας, ποιος είναι, και να Τον εμπιστευτούμε με τον τρόπο που Αυτός είναι. Και στη θλίψη, είναι πολύ σημαντικό να νοιώσουμε για το πως είναι ο Θεός μας, και πως είναι η αγάπη Του, ώστε να μπορούμε να Τον εμπιστευτούμε στη μέση των βασάνων μας και να μην κλοτσούμε εναντίον Του.

Τώρα σημειώστε πολύ προσεκτικά τι λέει στο Εβραίους 12:3. Δεν το διαβάσαμε αυτό στην αρχή. Τα είδαμε αυτά σε προηγούμενα κηρύγματα. Αλλά παρακολουθήστε το αυτό, “Τι’ αυτό, συλλογιστείτε Αυτόν (τον Χριστό) που υπέμενε μια τέτοια αντιλογία στον εαυτό Του για να μη αποκάμετε, αποθαρρύνοντας τις ψυχές σας.” έτσι, ποιο είναι το θέμα; Εχθρικοί αμαρτωλοί. Αλλά σημειώστε αυτό: “αγωνιζόμενοι ενάντια στην αμαρτία” - ο αγώνας τους ενάντια στην αμαρτία ήταν παρόμοιος. Καταδιώκονταν, δημοσίως καταδιώκονταν. Τους λεηλατούσαν τα πράγματα τους. Ο αγώνας τους ενάντια στην αμαρτία δεν είναι να επαναστατήσουν ενάντια στον Θεό όταν συμβαίνει αυτό. Αυτό είναι το πρόβλημα με αυτούς του Εβραίους. Είναι σε κίνδυνο να αποκηρύξουν την πίστη τους επειδή τα πράγματα γίνονται τόσο δύσκολα. Και λέει αυτό: “Αγωνιζόμενοι ενάντια στην αμαρτία, δεν

αντισταθήκατε ακόμα μέχρις αίματος.” Λοιπόν, ποιοι είναι αυτοί που θα τους χύσουν το αίμα τους; Οι εχθρικοί αμαρτωλοί. Οι ίδιοι άνθρωποι που έχυσαν το αίμα του Ιησού.

Τώρα, δεν είναι ενδιαφέρον ότι ο συγγραφέας μας αμέσως μετά λέει στο εδάφιο 5, “Και λησμονήσατε την νουθεσία, που μιλάει σε σας ως προς γιους; ‘Τι μου, μη καταφρονείς την παιδεία του Κυρίου.’ Ποιόν είναι άμεσα το εργαλείο στο οποίο ο συγγραφέας μας παραπέμπει πως είναι η παιδεία του Κυρίου; Αυτοί οι εχθρικοί αμαρτωλοί που αντιμετώπιζαν. Εννοώ, δεν είναι ανάγκη να κοιτάξετε πίσω, αλλά εάν κοιτάξετε πίσω στο κεφάλαιο 10 εδάφιο 32, τι βρίσκεις; Δημόσιους ονειδισμούς, θλίψη, αρπαγή των υπάρχόντων τους. Ο συγγραφέας μας αμέσως τους αντιμετωπίζει και τους λέει ότι αυτή είναι η παιδεία του Θεού. Ο Θεός χρησιμοποιεί εχθρικούς αμαρτωλούς για να πειθαρχήσει τον λαό Του. Το βλέπετε αυτό; Όχι, εννοώ, βλέπετε πραγματικά τι συμβαίνει; Ο Θεός δεν κάθεται πίσω παθητικά, και λέει, “Ουπς! Άγγελοι, μαζευτείτε γύρω. Κοιτάξτε τι κάνουν αυτοί οι εχθρικοί αμαρτωλοί στον λαό Μου. Κοιτάξτε τι κάνει ο διάβολος στον λαό Μου. Παρακολουθήστε. Παρακολουθήστε Εμένα να αλλάζω αυτή την κατάσταση σε καλό. Παρακολουθήστε Με να κάνω αυτό στους Ρωμαίους 8:28 εδώ.” Δεν είναι αυτό που συμβαίνει.

Ο Θεός δεν κάθεται πίσω παθητικά και απλά παρακολουθεί. Ο Θεός δεν αντιδρά σε εκείνο που οι εχθρικοί αμαρτωλοί κάνουν σε μας. Αυτός είναι που τους στέλλει εναντίον μας. Διαβάστε το μόνοι σας, Εβραίους 12:6, ποιος παιδεύει; Ο Κύριος, μας περνάει από παιδεία. Ποιος παιδαγωγεί; Ο Κύριος μαστιγώνει. Να θυμάστε εκείνον τον όρο - μαστίγιο. Ποιος μας μαστιγώνει; Ποιος μαστιγώνει; Ποιος; Ο ουράνιος Πατέρας μας. Ο Θεός δεν είναι ένας παθητικός παρατηρητής στη ζωή σου και τη ζωή μου όταν οι αμαρτωλοί και ο Σατανάς μας δέρνουν, ή όταν η πρόνοια μας καλεί να περπατήσουμε στο μοναχικό μονοπάτι του πόνου, ο Θεός δεν λέει απλά, “Λοιπόν, εντάξει, θα αντιδράσω σε αυτό και να προσπαθήσω να το γυρίσω σε καλό.” Ο Θεός το σχεδίασε. Ο Θεός είναι Αυτός που το στέλλει συγκεκριμένα σαν ένας πατέρας χτυπάει την ράβδο στο παιδί Του. Πρέπει να το δούμε αυτό. Ο Παντοδύναμος Θεός, ο Κυρίαρχος Θεός, κυβερνά τους αμαρτωλούς. Κυβερνά την πρόνοια. Κυβερνά τους δαίμονες. Τώρα, μπορεί ασυνείδητα να κάνουν εκείνα που κάνουν, και είναι υπεύθυνοι για εκείνα που κάνουν, αλλά να είστε σίγουροι για αυτό, ότι εκείνα που κάνουν είναι για να εκπληρώσουν τον στοργικό σκοπό της παιδείας που ο Θεός θέλει να μας περάσει στις ζωές μας. Μην λανθάνετε για αυτό. Ο Θεός ενορχηστρώνει την παιδεία μας.

Έτσι, είναι μόνο τους εχθρικούς αμαρτωλούς που χρησιμοποιεί ο Θεός σαν ράβδο; Δεν νομίζω. Είναι ένας από τις ράβδους του Θεού, και είναι εκείνο που χρησιμοποιούσε σε αυτούς τους ανθρώπους για τους οποίους γράφτηκε η επιστολή προς Εβραίους. Αλλά εάν κοιτάξεις στο εδάφιο 11, εκείνο που είναι χαρακτηριστικό της παιδείας είναι η λύπη. Να θυμάστε ότι αυτή η λέξη έχει ευρεία έννοια - πόνος, δυστυχία, θλίψη. Αυτά είναι τα είδη των ράβδων με τα οποία ο Πατέρας μας, μας περνάει από παιδεία.

Αλλά μετά, αυτή είναι η τρίτη ερώτηση: “Πως μπορώ να καταλάβω, σαν Χριστιανός, εάν τα βάσανα μου είναι πράγματι παιδεία;” Νομίζω αυτή είναι μια πολύ κοινή ερώτηση που κάνουμε. Χαλάει το αυτοκίνητο μου. Πράγματι μου συνέβηκε αυτό αυτή την εβδομάδα. Είναι η πρώτη φορά που το φορτηγό μου και το βαν μου χάλασαν την ίδια μέρα. Άρα είναι αυτό παιδεία από τον Θεό; Ξέρετε, αυτά είναι τα πράγματα που απορούμε. Κάτι κακό συμβαίνει στην Χριστιανική ζωή, κάτι κακό τους συμβαίνει, πολλές φορές, υπάρχει αυτή η αντίληψη να κοιτάξεις και να πεις, “Ω, τι έκαναν αυτοί;” Εννοώ, θυμάστε τους μαθητές του Χριστού; Εδώ έχουμε έναν άνθρωπο που γεννήθηκε τυφλός, και τι είπαν αμέσως οι μαθητές; “Ποιος αμάρτησε; Ήταν αυτός ή οι γονείς του και αυτός

ο άνθρωπος γεννήθηκε τυφλός;”

Ξέρετε, σκεφτόμαστε με αυτόν τον τρόπο πολλές φορές. “Α, κάτι κακό τους συνέβη, πρέπει να ήταν ασεβής. Γίνονταν κοσμικοί, κάτι διασκεδάζαν..” Τώρα κοιτάζετε, η αντίληψη μας της έννοιας της παιδείας με αυτό τον τρόπο πιθανόν να έχει να κάνει με μια πολύ στενοκέφαλη αντίληψη του όρου ‘παιδεία’. Αυτή η λέξη ‘παιδεία’ είναι σαν την Αγγλική μας λέξη πειθαρχία. Εάν χρησιμοποιήσω αυτόν τον όρο σε σχέση με: “Αδελφέ, πρέπει να έχεις πειθαρχία στη ζωή σου, πρέπει να σηκώνεσαι στην ώρα σου, πρέπει να έρχεσαι στη δουλειά σου στην ώρα σου.” Βλέπετε, τείνουμε να βλέπουμε αυτό τον όρο με θετικό τρόπο όταν χρησιμοποιηθεί έτσι. Ενώ, εάν πεις στο παιδί που τον έπιασες να λέει ψέμματα, “Εντάξει, θα πρέπει να πειθαρχηθείς,” αυτό το κοιτάζουμε με ένα πολύ αρνητικό τρόπο. Πράγματι, ακόμα μίλησα για το ποια ράβδο χρησιμοποιεί ο Θεός. Αυτό φαίνεται αρνητικό. Αλλά αυτός ο όρος για πειθαρχία έχει να κάνει με ολόκληρο το ανάθρεμμα ενός παιδιού. Έχει να κάνει με την καθοδήγηση του παιδιού προς την ωριμότητα. Η λέξη συμπεριλαμβάνει εκπαίδευση, διδασκαλία, πειθαρχία, είναι όλη η εκπαίδευση της διδασκαλίας ενός παιδιού.

και έτσι, όταν το καταλάβουμε με την πιο ευρεία έννοια, δεν το περιορίζουμε απλά σε, “Εντάξει, κάτι κακό συνέβηκε στη ζωή μου, τι κακό έκανα για να το πάρω αυτό από τον Θεό;” Πολλές φορές σκεφτόμαστε έτσι. “Λοιπόν, αμαρτήσαμε, αυτό το κακό πράγμα συνέβηκε. Αμαρτάνουμε ξανά, αυτό το κακό πράγμα συνέβηκε.” Αλλά αυτή δεν είναι η εικόνα που θέλεις να δεις. Αυτή η παιδεία δεν είναι απλά για να μας τιμωρήσει. Ποιος είναι ο σκοπός της; Τον σκοπό της, μπορείς να τον δεις στο εδάφιο 10, είναι για το καλό μας. Το βλέπετε; “Μας περνά από παιδεία για το συμφέρον μας.” “Για να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητας του.” (εδάφιο 10) Εδάφιο 11, “είναι για να αποδώσει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης.” - τον ειρηνικό καρπό. Είναι για να δημιουργήσει δικαιοσύνη μέσα μας. Είναι για την ολική εκπαίδευση, καθοδήγηση, ωρίμανση, διδασκαλία των παιδιών του Θεού στην αγιοσύνη και την δικαιοσύνη. Και να σας ρωτήσω αυτό: Ποια ώρα και ποιες μέρες τα χρειάζεσαι αυτά τα πράγματα; Δεν υπάρχει τίποτα σε όλα αυτά τα εδάφια που μας οδηγούν στο να πιστέψουμε, εννοώ, εάν συνεχίσεις και διαβάσεις από το εδάφιο 5 μέχρι 13 όπως κάναμε, δεν υπάρχει τίποτα εδώ που μας οδηγεί στο να πιστεύουμε ότι αυτοί οι άνθρωποι στους οποίους γράφτηκε αυτό το γράμμα έκαναν κάποιο θλιβερό πράγμα για το οποίο τους τιμωρεί ο Πατέρας. Δεν υπάρχει τέτοια ένδειξη εδώ. Απλά τους λέει, “Πρέπει να το αντέξετε αυτό, και αυτό είναι για το καλό σας. Πρέπει να το αντέξετε αυτό, είναι για τον αγιασμό σας, είναι για την δικαιοσύνη σας;” Αυτή η λέξη ‘παιδεία’ είναι ποιο ευρείας έννοιας παρά απλά να είναι μια αντίδραση σε κάποια αμαρτία μέσα στη ζωή μας.

Τώρα κοιτάζετε, Ο Θεός μπορεί, εάν έχεις κάποιο μακροχρόνιο είδωλο στη ζωή σου ή κάποια αμετανόητη αμαρτία, ο Θεός μπορεί να φέρει πειθαρχία λόγω αυτού. Δεν λέω ότι δεν είναι αυτή η περίπτωση. Αλλά έχω την αίσθηση ότι αυτή η συνολική ανάγκη που έχουμε για δικαιοσύνη και αγιοσύνη, μπορεί να φέρει την παιδεία του Θεού οποιαδήποτε στιγμή, επειδή αυτή η παιδεία, η ίδια η λέξη, δεν ασχολείται απλά με την αντίδραση σε συγκεκριμένα περιστατικά. Έχει να κάνει με την συνολική εκπαίδευση των παιδιών του Θεού που εσύ και εγώ χρειαζόμαστε, κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε λεπτό. Και ξέρετε κάτι; Ακόμα και αν έμεινες σε αυτή την ιδέα ότι η παιδεία πρέπει να είναι μια αντίδραση σε κάτι που έγινε λάθος, λοιπόν να σε ρωτήσω κάτι. Ποια μέρα δεν έκανες κάτι που ήταν λάθος; Εννοώ, είμαστε υποψήφιοι για την παιδεία του Θεού, πάντα.

Τέταρτη ερώτηση, “Αφού η δυστυχία είναι κοινή για όλους τους ανθρώπους, πως μπορώ να ξέρω την διαφορά μεταξύ της παιδείας του Χριστιανού και την δυστυχία αυτού που δεν είναι Χριστιανός;” Η ερώτηση βγαίνει από το εδάφιο 8, δεν είναι; εννοώ, ακούστε το εδάφιο 8, “Αν, όμως, είστε χωρίς παιδεία, της οποίας όλοι (υπονοεί,

τα παιδιά του Θεού) έγιναν μέτοχοι, άρα είστε νόθοι και όχι γιοί.” Και έτσι, αυτό γεννά την ερώτηση, “Αμάν! Όλοι υποφέρουν, πως μπορώ να ξέρω ότι δεν πειθαρχούμε από τον Θεό;” Εννοώ, εάν αυτό που χρησιμοποιεί ο Θεός για να μας πειθαρχήσει είναι ο πόνος, και όλοι οι άνθρωποι εκτίθενται στον πόνο, πως είναι δυνατό σε εμένα να κοιτάξω κάποιον και να πω εάν παίρνουν ή εάν δεν παίρνουν πειθαρχία από τον Πατέρα τους. Εννοώ, αυτή είναι μια έγκυρη ερώτηση, σωστά; Αυτή είναι μια ερώτηση που προκύπτει πολλές φορές. Πως μπορούμε να ξέρουμε; Ένας πιστός αρρωσταίνει, είναι μόνο οι πιστοί που αρρωσταίνουν εκεί όπου εργάζεσαι; Ο πιστός αρρωσταίνει, και ο άπιστος αρρωσταίνει. Ο πιστός χάνει την δουλειά του, και ο άπιστος χάνει την δουλειά του. Ποια είναι η διαφορά; Η υπάρχει κάποια διαφορά; Εννοώ, η επιστολή προς Εβραίους γράφεται για τους Χριστιανούς που τους άρπαξαν τα υπάρχοντα τους. Αλλά απλά κοιτάξτε όλη την ιστορία. Οι κλέφτες παρομοίως άρπαξαν και τα υπάρχοντα των απίστων. Σε καιρό πολέμου, λεηλάτησαν και τους άπιστους. Και θα σας πω αυτό, εάν είσαι ψευδοδιδάσκαλος μέσα στη εκκλησία, και ταυτίζεσαι με τον Χριστό, πάνω κάτω θα λάβεις, συχνά, την ίδια καταδίωξη που όλοι οι άλλοι λαμβάνουν.

Κοιτάξετε, ο συγγραφέας μας, νοιάζεται στο ότι μερικοί από αυτούς τους ανθρώπους στους οποίους γράφει μπορεί να μην είναι γνήσιοι. Τους προειδοποιεί. Εάν συνεχίζετε να αμαρτάνετε ξεπίτηδες, υπάρχει η οργή του Θεού. Νοιάζεται στο ότι μερικοί ανάμεσα τους παρασύρονται. Θυμάστε από που ήρθαμε σε αυτό το γράμμα. Λοιπόν, ξέρετε κάτι; Και αυτούς τους λεηλατούσαν τις περιουσίες τους. Γιατί; Επειδή ταυτίζονταν με τον Χριστό. Πως μπορείς να ξέρεις όταν κάποιος πειθαρχεί από τον Κύριο επειδή είναι παιδί Του, και ενώ οι άλλοι δεν πειθαρχούνται και είναι νόθοι; Λοιπόν, για να το απαντήσουμε αυτό, πρέπει να αναγνωρίσουμε τι λένε τα εδάφια 9, 10 και 11. Τώρα παρακολουθήστε το αυτό. Λοιπόν, ας διαβάσουμε μόνο το 9, “Επειτα, τους μεν πατέρες μας κατά σάρκα τους είχαμε παιδαγωγούς, και τους σεβόμασταν, δεν θα υποταχθούμε πολύ περισσότερο - εδώ είναι το κλειδί - θα υποταχθούμε στον Πατέρα των πνευμάτων, και θα ζήσουμε; Επειδή, εκείνοι μεν για λίγο καιρό μας παιδαγωγούσαν, σύμφωνα με την αρέσκεια τους, ο Θεός, όμως, για το συμφέρον μας, για να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητας του.” Τώρα συλλάβετε το αυτό. Όταν ο Θεός μας περνά από παιδεία, ο σκοπός Του είναι να δημιουργηθεί αγιότητα. “Κάθε παιδεία, βέβαια, για μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, έπειτα , όμως, σ’ αυτούς, που διαμέσου αυτής γυμνάστηκαν, αποδίδει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης.” Υπάρχει απόδοση. Συλλάβετε αυτή την λέξη ‘καρπό’ στο εδάφιο 11. Όταν οι άνθρωποι του Θεού βιώνουν τον στοργικό πόνο, την στοργική λύπη, την στοργική δυστυχία της παιδείας του ουράνιου Πατέρα τους, ποιος είναι ο καρπός; Ποιος είναι ο καρπός; Είναι η δικαιοσύνη.

Τώρα, σκεφτείτε μαζί μου την παραβολή του σπορέα. Τι συμβαίνει όταν κάποιος δέχεται τον λόγο με χαρά, και μετά έρχεται η θλίψη - ο ήλιος βγαίνει, ο διωγμός έρχεται, εχθρικοί αμαρτωλοί; Τι γίνεται; Μαραίνονται. Το πιάσατε αυτό στο εδάφιο 9; “υποταγμένοι στον Πατέρα.” Ξέρετε τι γίνεται όταν ο κόσμος υποφέρει; Ξανά και ξανά, που βρίσκει ο Θεός λάθος στο κόσμο όταν φέρνει μεγάλη καταστροφή στο κόσμο; Που τους βρίσκει λάθος; Ότι δεν γυρίζουν σε Αυτόν. Θυμάστε τι λέγαμε την Τετάρτη; Ο Ιησούς λέει, “Στηρίξου σε μένα. Εγώ σχεδίασα την δυστυχία σου. Εγώ σχεδίασα το φορτίο σου να μην είναι ανεκτό, να μην είναι ανάλογο με την δύναμη σου.” Γιατί; Έτσι ώστε να στηριχτούμε σε Αυτόν. Τι κάνει ο κόσμος όταν έρθουν δυσκολίες; Το βλέπεις στην Αποκάλυψη 16, βλασφημούν τον Κύριον. Βρίζουν, καταριούνται, κλοτσούν. Οι άνθρωποι του Θεού υποτάσσονται, και τι γίνεται; Υπάρχει καρπός δικαιοσύνης. Το μόνο που κάνει είναι να πολλαπλασιάσει την αμαρτία στον άπιστο. Κλωτσάει, το μισεί, παραπονιέται, συζητά, βρίσκει λάθος του Θεού, κρίνει τον Θεό. Φέρνει κατηγορίες εναντίον του Θεού.

Και το μόνο που κάνει είναι να πολλαπλασιάσει τις αμαρτίες του. Κοιτάξετε, παρακολουθήστε πως υποφέρουν οι άνθρωποι, έτσι είναι που ξέρεις. Αυτή είναι η διαφορά. Το πως αντιδρούν.

Τι γίνεται με την ερώτηση 5: “Γιατί εμένα, γιατί τώρα;” Και ξέρω ότι κάπως το είδαμε αυτό, πιθανόν, σε άλλους, αλλά συχνά γινόμαστε τόσο τρελοί όταν ο Κύριος μας περνά από παιδεία. Ξέρετε, εάν κάθεστε εδώ και η ζωή σας είναι αρκετά καλή, αυτό το μήνυμα μπορεί απλά να περνά πάνω από το κεφάλι σας. Αλλά όταν έρθει η θλίψη, έστω και αν ακούς αυτό το μήνυμα, ακούστε, αυτή η αλήθεια είναι για εσένα όταν πράγματι υποφέρεις. Επειδή όταν πράγματι υποφέρεις, μπορεί να είναι πολύ εύκολο να ξεχάσεις αυτά τα λόγια, να ξεχάσεις αυτές τις πραγματικότητες. Όταν ο Θεός σε περνάει από παιδεία που είναι ασυνήθιστα κοφτερή και οδυνηρή, μπορεί να μπούμε σε πειρασμό όπως τον Πέτρο. Ξέρετε, του είπαν του Πέτρου, “Θα υποφέρεις Πέτρο.” Και αυτός λέει, “Ε, και μ’ αυτόν τι θα γίνει;” Και έτσι γίνεται πολλές φορές, ξαφνικά, μπαμ! υποφέρουμε. Και κοιτάζουμε γύρω μας, “Και μ’ αυτούς τι θα γίνει; Γιατί με ξεχωρίζεις εμένα Κύριε;” Η αλήθεια είναι ότι δεν σε ξεχωρίζει.

Θυμώμαι που διάβασα μια ιστορία μια φορά για ένα Χριστιανό που ήρθε σε κάποιο άλλο Χριστιανό και είπε, “Ξέρεις, έχω αμφιβολίες για την σωτηρία σου.” Και ο άλλος είπε, “Γιατί;” Και αυτός είπε, “Επειδή δεν βλέπω δοκιμασίες στη ζωή σου.” Και ο άλλος απλά ξέσπασε σε κλάματα. Και ξέρετε γιατί το έκανε αυτό; Επειδή υπέφερε με ένα τρόπο που ο πρώτος άνθρωπος δεν μπορούσε να δει. Και πολλές φορές υποφέρουμε έτσι. Πολλές φορές σκεφτόμαστε, “Ω, βασανιζόμαστε μόνοι.” Όχι. Διαμέσου πολλών θλίψεων, όλος ο λαός του Θεού θα μπει στη βασιλεία του Θεού. Πολλές θλίψεις. Και μερικές φορές, μπορεί να είμαστε πολύ κοντόφθαλμοι. Αλλά φτάνουμε σε αυτό το σημείο. Μπορεί να πούμε, “Κύριε, γιατί, γιατί εγώ, γιατί τώρα, γιατί έρχεται αυτό;” Εννοώ, συχνά. Ο Ιώβ ρωτούσε την ίδια ερώτηση. Θυμηθείτε τον Ιώβ, ρωτούσε, “Γιατί Κύριε, γιατί;” Και το πράγμα είναι, ότι τείνουμε να γνωρίζουμε την δική μας θλίψη. Και ξέρετε γιατί; Επειδή εμείς είμαστε που νοιώθουμε τον πόνο.

Δεν μπορώ πάντα να αναγνωρίζω, όταν σε κοιτώ, και να πω, “Ω, κάτι πονάει.” Κοίτα, χάνεις ένα παιδί, χάνεις την δουλειά σου, μπορώ να το δω. Μπορώ να βάλω τον εαυτό μου σε εκείνο το σημείο. Αλλά υπάρχουν πολλά πράγματα με τα οποία αγωνιζόμαστε που οι άλλοι άνθρωποι δεν βλέπουν. Υπάρχουν πράγματα που συμβαίνουν μέσα στην οικογένεια, υπάρχουν πράγματα που γίνονται εδώ μέσα, υπάρχει πόλεμος που συμβαίνει εδώ μέσα, υπάρχουν δαιμονικές μάχες που άλλοι άνθρωποι δεν βλέπουν. Υπάρχουν καταστάσεις που σε εξαντλούν, υπάρχουν καταστάσεις που μας αποθαρρύνουν που οι άλλοι δεν βλέπουν. Υπάρχουν δάκρυα που χύνουμε που κανένας άλλος δεν βλέπει εκτός από τον Κύριο, και πολλές φορές ακόμα ούτε και οι σύζυγοι μας δεν βλέπουν. Υπάρχουν μάχες που περνούμε. Και έτσι, μπορεί να είμαστε πολύ κακοί κριτές, πραγματικά, για τα βάσανα άλλων ανθρώπων. Όταν είναι δικά μας, το νοιώθουμε, το ξέρουμε. Μπορεί να είμαστε, αρκετά συχνά, αναισθητοι και αδαής των σκληρών δρόμων που άλλοι καλούνται να ταξιδέψουν. Και στην άγνοια μας, συχνά, όταν ο δυνατός πόνος επιβάλλεται πάνω μας, μπορεί να τείνουμε να ρωτήσουμε αυτές τις ερωτήσεις, ‘Κύριε, γιατί εγώ, γιατί εγώ; Εννοώ, δεν βλέπω άλλους ανθρώπους να καλούνται να περπατήσουν το μονοπάτι που με καλείς εμένα να περπατήσω. Γιατί τώρα;

Πως απαντούμε; Λοιπόν, απλά θα το απαντήσω αυτό. “Γιατί εγώ;” Εδώ είναι η απάντηση: Επειδή ο Θεός σε αγαπά. “Γιατί τώρα;” Επειδή ο Θεός ξέρει ότι τώρα είναι η καλύτερη ώρα για να σε κάνει πιο άγιο και πιο πολύ σαν τον εαυτό Του. Εννοώ, αυτή είναι η καλύτερη απάντηση που μπορώ να σου δώσω.

Τι γίνεται με την ερώτηση 6, “Τι σημαίνει το δεύτερο μισό μέρος του εδαφίου 9” “Δεν θα υποταχθούμε πολύ περισσότερο στον Πατέρα των Πνευμάτων και θα ζήσουμε;” Προσέξατε όλοι την λέξη “ζήσουμε” εκεί; Βρίσκω

εκείνο το ‘ζω ή πεθαίνω’ σε διάφορους τόπους σε όλη την Γραφή. Τείνουμε να μην το προσέχουμε. Αναγνωρίζεται τι λέγετε εκεί; Είναι παρόμοιο με το Ρωμαίους 8:13, “Αν, όμως, διαμέσου του Πνεύματος, θανατώνετε τις πράξεις του σώματος, θα ζήσετε.” Συχνά στις Γραφές ακούγεται σαν να προσανατολίζονται σε έργα. Ξέρετε γιατί; Επειδή η χάρη πάντα δημιουργεί αυτά τα πράγματα, και αν δεν το κάνει, αυτή είναι μια ένδειξη του θανάτου. Ακούσαμε την πρώτη ώρα, Δύναμη! Υπάρχει δύναμη! Υπάρχουν άνθρωποι που ισχυρίζονται αυτή την μορφή ευλάβειας αλλά αρνούνται την δύναμη. Λοιπόν, θα σου πω αυτό, εάν πράγματι είσαι σωσμένος, εκείνη η δύναμη θα αποκαλυφθεί με το πως υποφέρεις. Προσέξατε τι λέγεται. Εννοώ, μπορεί να το αναποδογυρίσεις αυτό το πράγμα. Υποταχθείτε στον Πατέρα των Πνευμάτων και θα ζήσετε, ή αν το πάρουμε από τη αρνητική πλευρά, (ξέρετε, εάν πάτε πίσω στο εδάφιο 5, “Μην καταφρονείς την παιδεία του Κυρίου;”) Λοιπόν, μπορείς να καταφρονείς την παιδεία του Θεού, να επαναστατήσεις εναντίον του Πατέρα των πνευμάτων - και τι; Ποια είναι η τελευταία λέξη; - Και θα πεθάνετε. Εννοώ, αυτό είναι το αντίθετο.

Ο δρόμος της ζωής, είναι ενδιαφέρον, πολλές φορές οι Γραφές μας δίνουν αυτό τον δρόμο της ζωής. Στους Ρωμαίους 6:22 έχεις αυτή την ροή. Ξέρετε, είμαστε ελεύθεροι από την αμαρτία, γίναμε δούλοι του Θεού, καρποφορούμε, αγιασμός, το τέλος, αιώνια ζωή. Με το Πνεύμα θανατώνετε τις πράξεις του σώματος, θα ζήσετε. Αν ζείτε σύμφωνα με τη σάρκα, θα πεθάνετε. Εδώ, αν υποταχθείτε στον Πατέρα των πνευμάτων, θα ζήσετε. Αν καταφρονείς την παιδεία του Θεού και επαναστατείς εναντίον Του όταν σου επιφέρει πόνο, θα πεθάνεις. Και αυτό είναι που βλέπουμε. Ο κόσμος να επαναστατεί εναντίον των κινήσεων του Θεού. Ο Θεός είπε στις Γραφές, χτυπά τους άπιστους για να τρέξουν σε Αυτόν, για να μπορέσουν να γυρίσουν σε Αυτόν. Αυτό είναι το λάθος με τους ανθρώπους. “Τους πάταξα και δεν επιστρέψανε σε Μένα.

Το να υποταχθείς στον Θεό, αυτό συνδέεται με την εδώ ζωή. Αλλά αναγνωρίζετε το τι λέει εδώ; Ο Θεός μπορεί να είναι κυρίαρχος στον πόνο που επιφέρει πάνω μου, αλλά ποια είναι η δική μου ευθύνη; Είναι να υποταχτώ σε Αυτόν. Αυτή είναι η ευθύνη μου. Και τι σημαίνει να υποταχθώ; Να είμαι υπάκουος. Σημαίνει ότι, όταν ο Θεός με χτυπήσει, όσο σκληρά και να είναι, αγωνίζομαι με την δύναμη του Χριστού να συνεχίσω τον δρόμο της υπακοής. Και αυτός είναι ο πειρασμός, σωστά; Ο πειρασμός είναι μεγαλύτερος όταν ο πόνος είναι μεγαλύτερος, για να μην υποταχθώ στον Πατέρα. Είναι πολύ εύκολο να είσαι Χριστιανός όταν δεν υπάρχει πόνος, θλίψη, βάσανα και δοκιμασία. Πότε δοκιμαζόμαστε; Με τον ίδιο τρόπο που δοκιμάστηκε ο Ιησούς. Σωστά; Εννοώ, δεν λέει στο Εβραίους 5 ότι παρόλο που ήταν Υιός, έμαθε την υπακοή από όσα έπαθε. Κάθε στιγμή πόνου σαν μεγάλωνε και σαν αυξανόταν, ο Ιησούς είναι το παράδειγμα μας σε αυτό. Εννοώ, παρακολουθήστε Τον. Σκεφτείτε την αγωνία του Ανθρώπου που ο ιδρώτας του ήταν σαν θρόμβοι αίματος, και τι λέξεις βγήκαν από το στόμα Του; “Το δικό Σου θέλημα, όχι το δικό Μου.” Είναι σε αυτό που καλούμαστε εδώ, να ακολουθήσουμε τα βήματα του Κυρίου μας όταν η ζωή είναι δύσκολη. Να υποταχθούμε στον Πατέρα των πνευμάτων, που είναι ο δρόμος της ζωής. Ο Ιησούς είναι το ένδοξο παράδειγμα μας. Τον βλέπεις να μαθαίνει υπακοή. Κάθε φορά μεγάλωνε αυτό που υπέφερε, Αυτός υπάκουε και υποτασσόταν. Εννοώ, Αυτός είναι εκεί στον κήπο, και είναι εκεί που άρχισε. Εννοώ, ο πόνος. Ποιος πόνος κάνει τον άνθρωπο να ιδρώνει αίμα; Τι αγωνία της ψυχής! Και όμως, παραδόθηκε στο θέλημα του Πατέρα Του. Αυτή είναι η εικόνα που έχουμε εδώ. Αυτός είναι ο δρόμος της ζωής: Συνεχής υπακοή, υποταγμένοι στον Πατέρα όταν πονούμε.

Τώρα αυτή είναι η τελευταία ερώτηση. Αυτή είναι μια που πρέπει εσείς να απαντήσετε, όχι εγώ. Είσαστε έτοιμοι να το δεχτείτε αυτό; Είσαστε έτοιμοι να δεχτείτε το γεγονός ότι έχετε ένα Θεό, που για το δικό σας καλό,

μπορεί να πάρει την υγεία σου, μπορεί να πάρει τα λεφτά σου, μπορεί να πάρει το σπίτι σου, μπορεί να πάρει την σύζυγο σου, μπορεί να πάρει τον σύζυγο σου, μπορεί να πάρει τα παιδιά σου, μπορεί να πάρει την ζωή σου, μπορεί να πάρει την άνεση σου, μπορεί να πάρει την ανάπαυση σου. Μπορεί να απαιτήσει από εσένα να περπατήσεις ένα πικρό οδυνηρό δρόμο. Είσαι έτοιμος να δεχθείς ένα Θεό σαν αυτόν, που, για το δικό σου καλό, θα φέρει πόνο μέσα στη ζωή σου; Θα υποταχθείς στον Θεό όταν έρθει; Και θα έρθει. Εάν είσαι παιδί, έρχεται ή ήδη είναι πάνω σου. Ή θα αρχίσεις να κλοτσάς, και να αντιστέκεσαι, και να πολεμάς ενάντια σε αυτόν τον Θεό, και να απαιτείς να δώσει λογαριασμό για Τον εαυτό Του; “Δεν θα υποταχθώ, θέλω μια απάντηση. Γιατί; Και δεν είμαι ευχαριστημένος να μην έχω απάντηση.”

Στους Εβραίους μας θέλει να γνωρίσουμε τον Θεός μας σαν ένα πατέρα που πειθαρχεί. Αναγνωρίζοντας και λαμβάνοντας αυτήν την αλήθεια είναι εξαιρετικά σημαντικό για να γνωρίζεις τον Θεό σου, και να ζεις με πίστη, και να Τον εμπιστευτείς όταν όλα τα θεμέλια φαίνονται να υποχωρούν. Είσαι έτοιμος να δεχθείς ότι ο πόνος σου δεν είναι αποτέλεσμα του μίσος του Θεού για σένα; Ο πόνος σας, εάν είσαι Χριστιανός, είναι αποτέλεσμα της άπειρης αγάπης του Θεού προς εσένα. Το πιστεύεις αυτό; Το δέχεσαι αυτό; Πιστεύεις ότι όταν πονάς, ότι δεν είναι άδικο που σε μεταχειρίζεται; Πιστεύεις ότι δεν σε μεταχειρίζεται σαν νόθο, όταν υποφέρεις; Σκεφτείτε την Σταχτοπούτα. Η μητέρα είναι μεροληπτική. Δεν θα το πιστέψεις αυτό; Επειδή θα σου πω, όταν υποφέρεις, ξέρεις ποιος είναι εκεί στο πλευρό σου; Ο διάβολος είναι εκεί στο πλευρό σου, και θα σου πει, “Κοίταξε τον Θεό σου. Κοίταξε πως σε μεταχειρίζεται. Ο Αλλάχ δεν μεταχειρίζεται τους δικούς του ανθρώπους τόσο άσχημα. Κοίταξε μέσα από τι σε περνάει. Τον ονομάζεις Αυτόν έναν στοργικό Πατέρα; Θα πεις, “Όχι, είναι, επειδή ο Λόγος του Θεού μου λέει έτσι.” Είναι αρκετά για εσένα αυτά τα κείμενα που κοιτάξαμε σήμερα όταν έρθει αυτή η ώρα, ώστε να το πιστέψεις αυτό; Ή θα οδηγηθείς στο να πιστεύεις “Μου συμπεριφέρεται σαν εχθρό ή δούλο.”

Αυτές οι αλήθειες είναι για να μας δώσουν στερεές βάσεις ώστε όταν έρθει η θλίψη, δεν σε μεταχειρίζεται σαν εχθρό ή σαν νόθο, σε μεταχειρίζεται σαν κάποιον για τον οποίο έστειλε τον Υιό Του να πεθάνει. Έτσι σε μεταχειρίζεται. Κάποιον τον οποίον ο Πατέρας αγαπά με μια υπέροχη αγάπη, μια ακατανόητη αγάπη. Η ερώτηση είναι: Είσαι έτοιμος να το δεχθείς αυτό; Θα αφήσεις τον Λόγο του Θεού σε αυτά τα εδάφια να μπουν στο μυαλό σου και να απαντήσουν την ερώτηση για σένα; Όστε όταν έρθει η δοκιμασία, δεν θα γυρίζεις ενάντια στον Θεό, δεν θα Τον δεις σαν ένα τέρας ή ένα τρομοκράτη ή άστοργο. Όταν η δοκιμασία σου θα έρθει, σαν τον Ιώβ, ο Θεός πιθανόν δεν θα σου πει το γιατί. Πρέπει να δοκιμαστείς σωστά στο σωστό χρόνο. Γιατί; Είναι η σειρά σου να υποφέρεις. Και γιατί πρέπει να υποφέρεις τόσο σκληρά, τόσο βαθιά, και για το όσο είναι να υποφέρεις, Ο Ιώβ ποτέ δεν πήρε απάντηση έστω και αν ο Θεός του εμφανίστηκε. Όταν δεν πάρεις απάντηση, θα αναπαυθείς; Θα το δεχθείς αυτό; Επειδή το τι μας λέει αυτό το εδάφιο είναι αυτό που χρειάζεται να ξέρουμε. Και γιατί: Συνήθως δεν νομίζει ότι χρειάζεται να ξέρουμε.

Όταν συμβεί, όταν έρθει, θα μπορείς να αναπαυθείς στην αγάπη του πάνσοφου Πατέρα προς το παιδί Του; Θα Τον εμπιστευτείς; Παιδί του Θεού, το χρειάζεσαι αυτό. Θα χρειαστείς αυτές τις λέξεις, επειδή αν όχι, τότε δεν είσαι γνήσιο παιδί. Το χρειάζεσαι αυτό. Πρέπει να δώσεις προσοχή σε αυτό.